

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *From* til arbejds- og socialministeren:

Agter arbejds- og socialministeren at tage sygekasseloven op til revision, så formueejere med en lille indkomst kan blive stående i den almindelige sygekasse?

From: Mit spørgsmål til den højtærede arbejds- og socialminister er foranlediget af en henvendelse, som jeg har modtaget. Den har gjort et vist indtryk på mig, og da jeg mener, at den må være af almen interesse, vil jeg gerne bruge den pågældende mands problem som motivering for mit spørgsmål.

Det drejer sig om en mand, der blev slettet af den almindelige sygekasse på grund af formuegrænsen. Han havde stået som nydende medlem i 16 år, men måtte i 1941 sælge sin ejendom på grund af sygdom og blev ved denne lejlighed slettet på grund af formuegrænsen på de 31 000 kr. Jeg kan regne ud, at denne mands formue må ligge omkring 50 000 kr., og han skriver, at i 1941 kunne han godt leve en nøjsom tilværelse af formuens afkastning under det daværende prisniveau. Nu kniber det imidlertid, skriver han, at klare det under de voldsomme prisstigninger siden da, og jeg tror, at enhver i det høje ting må give denne mand ret, når det oplyses, at hans skattepligtige indkomst udgør knap nok 2 000 kr.

Jeg spørger da den højtærede minister: Ville det ikke være rimeligt, om denne mand fik lov til at blive stående i den almindelige sygekasse som nydende medlem, når f. eks. hans naboer med op til den femdobbelte indkomst, altså op til 10 000 kr., kan stå og blive stående i sygekassen? Jeg mener i hvert fald, at det ville være i allerhøjeste grad rimeligt, og at det er et endog meget beskedent ønske for denne kategori af mennesker, der måske, når alt kommer til alt, i hele befolkningen er den, der er hårdest ramt af prisstigningerne. Jeg er meget vel klar over, at en sådan ordning ikke kan foretages administrativt, og mit spørgsmål må derfor blive, om man fra ministeriets side vil tage initiativet til en revision af sygekasseloven med dette for øje at forhøje formuegrænsen meget væsentligt, således at netop de mennesker, der her er tale om, kan blive stående som nydende medlemmer af en sygekasse. Jeg spørger herom så meget mere, fordi jeg

tror, der kan være anledning til at tage adskillige andre sygekasseforhold op til revision ved samme lejlighed, og jeg håber, at den højtærede minister kan give mig et tilsagn i den retning.

Arbejds- og Socialministeren (Poul Sørensén): I anledning af det ærede medlem hr. Froms spørgsmål om, hvorvidt jeg agter at tage sygekasseloven op til revision, så at formueejere med en lille indkomst kan blive stående i de almindelige sygekasser, vil jeg gerne give følgende oplysninger.

Som det vil være bekendt, er de økonomiske betingelser for at få adgang til at være nydende medlem af de statsanerkendte sygekasser fastsat i folkeforsikringslovens § 6, hvorefter der kun kan optages ubemidlede personer af arbejderklassen og de med dem i økonomisk henseende ligestillede mænd eller kvinder. Det er endvidere bestemt, at arbejds- og socialministeren hvert tredje år efter forhandling med et rigsdagsudvalg på 16 medlemmer skal udstede en bekendtgørelse, indeholdende vejledning med hensyn til de indtægts- og formueforhold samt øvrige omstændigheder som sygdom o. s. v., der som regel betinger en persons optagelse eller forbliven i sygekassen. For selve indtægtsgrænsernes vedkommende giver loven direktiver om størrelsen og reguleringen, idet det fastsættes, at grænserne skal svare til en faglært arbejders årsindtægt ved fuld beskæftigelse og skal fastsættes og een gang årlig reguleres på grundlag af de af det statistiske departement senest meddelte oplysninger.

Derimod findes der ikke nogen bestemmelse vedrørende formuegrænserne. Fastsættelsen af disse grænser beror altså på en fortolkning af begrebet ubemidlet. Man har imidlertid fulgt den fremgangsmåde at regulere formuegrænserne på samme måde som indtægtsgrænserne, d. v. s. på grundlag af ændringerne i den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte arbejdere. Denne beregningsmåde er også godkendt ved den sidste treårige bekendtgørelse, der er udstedt efter forhandling med det rigsdagsudvalg, jeg omtalte før, og i overensstemmelse hermed er de nuværende formuegrænser fastsat til 22 000 kr. for enligt stillede personer og 31 000 kr. for familieforsørgere. De fastsatte formuegrænser er dog ikke absolutte. Ifølge den sidste treårige bekendtgørelse, som fremkom den 18. februar 1949, kan det således i særlige tilfælde tillades, at grænserne overskrides, når f. eks. formuen er anbragt i vanskeligt